

LAUSUNTO

Lausunto perustuslakivaliokunnalle hallituksen esityksestä Eduskunnalle tupakkalaiksi ja eräiksi siihen liittyviksi laeiksi (HE 16/2016). Eduskunnan perustuslakivaliokunnan pyynnöstä totean lakiehdotuksesta kunnioittaen seuraavaa:

1. Ehdotetun tupakkalain 78 §

Ehdotettavan lain 78 §:n 1 momentissa kielletään tupakointi asuntoyhteisön yhteisissä ja yleisissä sisätiloissa. Ehdotettavan lain 78 §:n 2 momentin mukaan asuntoyhteisö saisi päätöksellään kieltää tupakoinnin hallitsemisensa yhteisissä ulkotiloissa rakennuksen ilmanottoaukkojen läheisyydessä, lasten leikkialueella ja yhteisillä parvekkeilla. Säännös vastaa voimassaolevan tupakkalain 12 §:n säännöstä.

Päätöksenteko yhtiössä

AOYL 7:2.2:n 2-kohdan mukaan hallitus tarvitsee yhtiökokouksen päätöksen toimiin, jotka vaikuttavat olennaisesti osakkeenomistajan hallinnassa olevan huoneiston käyttämiseen. Yhtiön päätöksellä, jolla rajoitetaan tupakointia yhtiön yhteisissä ulkotiloissa ehdotetun säännöksen mukaisesti, voi olla vaikutuksia huoneiston käyttämiseen. Siten ehdotetun 78 §:n 2 momentissa mainittu kiello on otettavissa asunto-osakeyhtiön järjestyssääntöihin normaalilla yhtiökokouksen enemmistöpäätöksellä.

AOYL 6:6:n perusteella kukin osakkeenomistaja voi kirjallisesti ehdottaa tällaisen päätöksen tekemistä yhtiökokoukselle ja asia on otettava yhtiökokouksen esityslistalle. AOYL 6:5:n perusteella kymmenesosa osakkeenomistajista voi saada asunto-osakeyhtiön ylimääräiseen yhtiökokouksen koolle päättämään tällaisesta kiellosta.

Ehdotetun tupakkalain 78 §:n 2 momentissa tarkoitettua kielloista asunto-osakeyhtiö voisi päättää nykyiselläänkin ilman tupakkalain säännöstä. Siten 78 §:n 2 momentti on periaatteessa tarpeeton, mutta sen sisällyttäminen tupakkalakiin on perusteltua sen kannustin- ja informointivaikutuksen vuoksi.

Arviointi yhtiöoikeudelliselta ja perustuslailliselta kannalta

Asiaa ei ole erityisiä yhtiöoikeudellisia ongelmia päätöksenteon suhteen.

Ehdotettua säännöstä ei voi käsitykseni mukaan pitää myöskään ongelmallisena perustuslain kannalta, koska kiello kohdistuu yhtiön eikä osakkeenomistajan hallinnassa oleviin tiloihin ja se rajautuu sellaisiin alueisiin, joissa tupakoinnin voidaan arvioida aiheuttavan muille osakkeenomistajille ja asukkaille kohtuutonta haittaa.

Kiellon mahdollisesta rikkomisesta aiheutuvat asunto-osakeyhtiölakiin perustuvat sanktiot on selostettu jäljempänä 79 §:n kohdalla.

2. Ehdotettavan tupakkalain 79 §

Päätöksenteko tupakointikielloista nykyisin asunto-osakeyhtiölain mukaan

AOYL 6:35 §:n sääntely rakentuu nykyisellään ajatukselle, että osakkeenomistajan suostumusta edellytetään, jos yhtiöjärjestyksessä muutetaan hänen osakkeidensa tuottamaa oikeutta hallita huoneistoa. Tavoitteena on ollut se, ettei osakkeenomistajan hallintaoikeutta voida kaventaa ilman hänen suostumustaan, koska yleensä hallintaoikeuden kaventaminen voi merkitä huoneiston käytettävyyden heikkenemistä ja mahdollisesti osakkeiden arvonalaskua (mahdollinen omaisuuden suoja-aspekti). Nykyisellään kategorinen osakkeenomistajan hallitsemiin tiloihin kohdistuva tupakointikielto ilman toisille osakkeenomistajille aiheutuvan kohtuuttoman haitan olemassaoloa voidaan lähtökohtaisesti ottaa yhtiöjärjestykseen vain kaikkien osakkeenomistajien suostumuksella. Näin voidaan tehdä esimerkiksi asunto-osakeyhtiön perustamisvaiheessa.

Toisaalta järjestyssäännöillä voidaan määritellä asumiselle kriteerejä, jotka rajoittavat osakkeenomistajan hallinnointioikeuden sisältöä. Sitä, missä laajuudessa järjestyssäännöillä voidaan puuttua osakkeenomistajan hallintaoikeuteen, on määritelty juuri parvekkeiden tupakointikieltoa koskevassa ratkaisussa KKO 2008:7. Ratkaisun perusteluiden mukaan asunto-osakeyhtiöllä on oikeus puuttua asukkaan sellaiseen toimintaan, joka aiheuttaa muille asukkaille kohtuutonta haittaa, häiriötä tai räsytystä. Yhtiö voi myös vahvistaa järjestyssääntöjä tai tehdä päätöksiä, joilla pyritään ennalta ehkäisemään kohtuuttomien haittojen syntyminen. Osakkeenomistajat ovat kuitenkin velvollisia kohtuullisessa määrin sietämään toisten osakkeenomistajien ja muiden asukkaiden taholta tulevia häiriöitä. Järjestyssäännöissä ei voida kuitenkaan kieltää normaalin asumisen synnyttämiä haittoja vaan osakkeenomistajien on siedettävä normaalin asumisen aiheuttamia haittoja, kuten tavanomaista melua ja hajua.

Tupakointikieltoa ei siten nykyisin ole mahdollista saattaa asunto-osakeyhtiön päätöksillä kohdistumaan osakkeenomistajan hallitsemiin tiloihin, jos tupakoinnista ei ole odotettavissa kohtuutonta haittaa muille osakkeenomistajille. Jos taas tupakointi voi aiheuttaa muille osakkeenomistajille kohtuutonta haittaa, on yhtiön mahdollista kieltää se jo nykyiselläänkin järjestyssäännöissä tai erillisellä päätöksellä. Korkeimman oikeuden ratkaisussa KKO 2008:7 tupakointikiellosta parvekkeilla päättänyt asunto-osakeyhtiö ei ollut esittänyt, että tupakoinnista olisi aiheutunut konkreettista terveyshaittaa tai esittänyt sitä koskevaa selvitystä.

Se, ettei osakkeenomistajien hallitsemiin tiloihin kohdistuvista tupakointikielloista ole päätetty asunto-osakeyhtiöissä kovinkaan laajamittaisesti edellä mainittujen periaatteiden mukaisesti johtuneen yhtiöiden haluttomuudesta ja kyvyttömyydestä osoittaa, että tupakoinnista aiheutuu kohtuutonta haittaa muille osakkeenomistajille tai asukkaille. Kysymys on siitä, millaiseksi rasitteeksi tupakointi mielletään. Asunto-osakeyhtiölain esitöissä on katsottu, että esimerkiksi tupakoinnin terveyshaittojen selviäminen ja tupakoinnin rajoittamiseen tähtäävät julkisen vallan toimet voivat ajanoloon käytännössä vaikuttaa myös siihen, miten normaalin — toisten osakehuoneiston häiriöttömän käytön kannalta katsottuna hyväksyttävänä — parveketupakointia pidetään.

Ehdotetun tupakkalain 79 §:n sisällöstä

Ehdotetun tupakkalain 79 § mukaan asuntoyhteisöllä olisi oikeus hakea kunnalta tupakointikieltoa myös osakkeenomistajien hallinnassa oleviin tiloihin. Hakijana olisi aina rakennuksen omistaja. Hakemuksessa tarkoitettujen tilojen haltijoita on kuultava ennen hakemuksen tekemistä. Tällä on katsottava tarkoitettavan ainakin huoneiston hallintaan oikeuttavien osakkeiden omistajaa, mutta mahdollisesti myös osakkeenomistajan vuokralaista.

Tupakointikiellon kohteena olevat tilat ja niiden yhtiöoikeudellinen arvioiminen

Ehdotetun lain 79 §:n mukaan asunto-osakeyhtiöllä olisi oikeus hakea tupakointikieltoa osakkeenomistajan hallinnassa oleviin tiloihin. Tupakointikieltoa voisi hakea huoneistoihin kuuluville parvekkeille, huoneistojen käytössä oleviin ulkotiloihin ja huoneistojen sisätiloihin. AOYL 1:3.2:n mukaan osakehuoneistoon kuuluu myös sellainen parveke, jonne on kulkuyhteys vain osakehuoneiston kautta. Yhtiön olisi mahdollista hakea tupakointikieltoa siis myös tiloihin, joiden on katsottava kuuluvan osakkeenomistajan kotirauhan piiriin.

Tupakointikiellon kohdentumiseen vaikuttaa myös se, missä laajuudessa asunto-osakeyhtiöiden yhtiöjärjestyksessä on ulkotiloja osoitettu osakehuoneistoihin kuuluvaksi. Esimerkiksi rivitaloissa ei piha-alueita ole läheskään aina nimenomaisesti osoitettu osakkeenomistajien hallintaoikeuden piiriin kuuluviksi alueiksi. Tällöin ne ovat yhteisön hallinnassa olevia yhteisiä tiloja, joihin voidaan kohdentaa tupakointikielto vain 78 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tiloissa. Mikäli ne on osoitettu osakehuoneistoihin kuuluviksi, meneteltäisiin ehdotetun 79 §:n mukaisesti.

Ehdotetun tupakkalain 79 §:n mukaisen tupakointikiellon hakemisesta päättäminen asunto-osakeyhtiössä

AOYL 7:2.2:n 2-kohdan mukaan hallitus tarvitsee yhtiökokouksen päätöksen toimiin, jotka vaikuttavat olennaisesti osakkeenomistajan hallinnassa olevan huoneiston käyttämiseen. Päätösvalta tupakointikiellon hakemisesta kuuluisi asunto-osakeyhtiön yhtiökokoukselle ja ehdotettavan tupakkalain säännöksen perusteella yhtiökokous voisi käsitykseni mukaan enemmistöpäätöksellä päättää hakea tupakointikieltoa osakkeenomistajan hallinnassa oleviin huoneiston tiloihin. Asia olisi mahdollista saada yhtiökokouksen päätettäväksi, kuten edellä 78 §:n kohdalla on selostettu.

Käytännössä ehdotetun tupakkalain säännöksen perusteella hakemuksen tekemisestä päättäminen yhtiökokouksessa luo tilojen haltijana olevalle osakkeenomistajalle mahdollisuuden lausua oma näkemyksensä tupakointikiellon hakemisesta ehdotettavan tupakkalain 79 §:n edellyttämällä tavalla. Erikseen on huomattava, että AOYL 1:10:ssä tarkoitettu (yhtiöoikeudellisesta) yhdenvertaisuusperiaatteesta seuraa periaatteessa kielto hakea tupakointikieltoa vain tiettyjen osakkeenomistajien hallitsemiin tiloihin, jos olosuhteet tupakansavun kulkeutumiseen toisten osakkeenomistajien hallitsemiin tiloihin ovat osakkeenomistajien hallitsemisissa tiloissa toisiaan vastaavat.

Ehdotetun tupakkalain 79 §:n kriteerit tupakointikiellon ulottamiseksi osakkeenomistajan hallinnassa oleviin tiloihin ja niiden aiheuttama muutos nykytilaan

Ehdotetun tupakkalain 79 §:n mukaan kunnan on määrättävä tupakointikielto hakemuksessa tarkoitettuihin tiloihin, jos tiloista voi niiden rakenteiden tai muiden olosuhteiden vuoksi kulkeutua tupakansavua toiselle parvekkeelle, toiseen huoneistoon kuuluvan ulkotilan oleskelualueelle tai toisen huoneiston sisätiloihin. Tupakointikielto saadaan määrätä asuinhuoneiston asuintilaan vain, jos savun kulkeutumista ei ole mahdollista rakenteiden korjaamisella tai muuttamisella kohtuudella ehkäistä ja asuintilan haltijalle on ennen kiellon määräämistä varattu mahdollisuus ehkäistä savun kulkeutuminen omilla toimenpiteillään. Asuinhuoneiston asuintilaa koskeva tupakointikielto ei koske sähkösavukkeen käyttämistä.

Asuintilojen osalta asuntoyhteisöllä on säännöksen perusteluiden mukaan kuitenkin velvollisuus selvittää, voidaanko savun kulkeutuminen kohtuukustannuksin estää. Mahdollisuus tällaisten ehkäisytöiden tekemiseen olisi kuitenkin asuintilan haltijalla ennen kuin tupakointikielto voidaan määrätä. Mahdollisuus savun kulkeutumisen estämiseen on rajattu vain huoneiston asuintiloihin eikä esimerkiksi lasitetuille parvekkeille.

Ehdotettu tupakkalain 79 §:n säännös mahdollistaisi tupakointikiellon ulottamisen osakkeenomistajien hallinnassa oleviin tiloihin jo silloin, jos tupakansavu voi kulkeutua toisen osakkeenomistajan hallinnassa oleviin tiloihin. Säännös helpottaa osakkeenomistajan hallintaoikeuden rajoittamista nykyisen asunto-osakeyhtiölain pääsäännöstä, jonka mukaan hallintaoikeutta voidaan rajoittaa vain osakkeenomistajan suostumuksella, jos hallintaoikeuden rajoitus ei ole tarpeen muille osakkeenomistajille aiheutuvan kohtuuttoman haitan ehkäisemiseksi. Säännös helpottaisi yhtiöiden enemmistön mahdollisuuksia rajoittaa osakkeenomistajan osakehuoneistojen hallintaoikeutta tupakoinnin osalta, koska jatkossa asunto-osakeyhtiön osalta kiellon saamisen kriteerinä olisi mahdollisuus tupakansavun kulkeutumisesta toisten osakkeenomistajien hallitsemiin tiloihin eikä kohtuuttoman haitan olemassaolo.

Asunto-osakeyhtiöoikeudelliset sanktiot tupakointikiellon rikkojaa kohtaan

Asunto-osakeyhtiölain 8:2:n mukaan yhtiökokous voi päättää, että osakkeenomistajan hallinnassa oleva osakehuoneisto on enintään kolmen vuoden ajaksi otettava yhtiön hallintaan muun muassa, jos:

- 4) osakehuoneistossa vietetään häiritsevää elämää; tai
- 5) osakkeenomistaja tai muu osakehuoneistossa asuva ei noudata, mitä järjestyksen säilymiseksi yhtiön tiloissa on tarpeen.

Osakehuoneistoa ei saa ottaa yhtiön hallintaan, jos rikkomuksella on vain vähäinen merkitys. Hallituksen on annettava osakkeenomistajalle kirjallinen varoitus ennen kuin päätös osakehuoneiston ottamisesta yhtiön hallintaan voidaan tehdä.

Tupakkalain perusteella haetun ja määrätyn tupakointikiellon rikkominen todennäköisesti täyttäisi AOYL 8:2:n 4 tai 5 kohdan kriteerit ja osakkeenomistajan osakehuoneisto voitaisiin ottaa AOYL 8:2:n perusteella yhtiön hallintaan enintään 3 vuoden ajaksi, mikäli

osakkeenomistaja jatkaa kiellon rikkomista saamastaan varoituksesta huolimatta, ellei rikkomuksella ole ainoastaan vähäinen merkitys.

Tupakointikiellon valvonta

Parvekkeen ja osakkeenomistajan hallinnassa olevien ulkotilojen osalta tupakointikiellon valvonta ja sanktioiden perustaminen kiellon rikkomiseen voidaan todentaa erilaisin todisteluhavainnoin, kuten huoneistojen haltuunottojen yhteydessä toimitaan esimerkiksi häiritsevän elämän ja järjestyssääntöjenkin rikkomisen suhteen.

AOYL 8:1:n perusteella yhtiön hallituksen jäsenellä ja isännöitsijällä sekä hallituksen tai isännöitsijän valtuuttamalla on oikeus päästä osakehuoneistoon, kun se on tarpeellista osakehuoneiston kunnon ja hoidon valvomista varten. Käynti osakehuoneistossa on järjestettävä osakkeenomistajalle ja osakehuoneiston haltijalle sopivana aikana. AOYL 8:1:n sisältö huoneiston hoidon valvonnasta ei ainakaan yksiselitteisesti sovellu tupakointikiellon valvontaan.

Perustuslaillisia näkökohtia

Perustuslakivaliokunnan lausunnossa (PeVL 21/2010) on katsottu, että tupakointikieltoa ei voitu asettaa autoon, jossa on alaikäisiä lapsia. Vaikka edellä mainitun lausunnon antamisen jälkeen suhtautuminen tupakointiin ja sen terveyshaittoihin olisikin tiukentunut, lausunnon argumentaatioon nähden voidaan kyseenalaistaa, onko nyt kaavailtu tupakkalain 79 §:n säännös hyväksyttävää perusoikeuksien rajoittamisen näkökulmasta, vaikka huomioidaan perustuslain 19 §:n 3 momentti. Voidaan kyseenalaistaa, onko tupakkalain 79 §:n säännös ehdotetussa muodossa suhteellisuusperiaatteen mukainen, kun osakkeenomistajan hallinto-oikeuteen (omaisuuden-, henkilökohtaisen vapauden ja yksityisyyden suoja) erityisesti parvekkeen ja ulkotilojen osalta puututaan ilman, että puuttumiselta edes edellytetään muille osakkeenomistajille aiheutuvaa terveyshaittaa, muuta kohtuutonta haittaa tai niiden osoittamista vaan ainoastaan mahdollisuus tupakansavun kulkeutumiseen toisen osakkeenomistajan hallitsemiin tiloihin on riittävää osakkeenomistajan kotirauhan piiriin kuuluvan hallinto-oikeuden rajoittamiseksi. Nyt ehdotettavan tupakkalain 79 §:n mahdollistaman rajoituksen suhde perustuslain 19 §:n 3 momenttiin saattaa jäädä etäiseksi.

Ehdotetun tupakkalain 79 §:n mukaan kunnan on peruutettava määräämänsä tupakointikielto asuntoyhteisön hakemuksesta, jos kiellolle ei muuttuneiden olosuhteiden vuoksi ole enää perusteita. Kun ehdotettavalla 79 §:n tupakointikiellolla puututaan osakkeenomistajan hallinnointioikeuteen, tulisi myös osakkeenomistajalla olla oikeus vaatia hänen kotirauhan piiriin kuuluvan tilan käyttöön kohdistuvan rajoituksen poistamista. Näin on silloin, jos edellytykset rajoituksen jatkamiselle ovat poistuneet esimerkiksi ilmastonin asentamisen seurauksena. Osakkeenomistaja voisi vaatia yhtiökokousta peruuttamaan hakemuksen vastaavalla tavalla kuin 78 §:n kohdalla on todettu osakkeenomistajalla olevan oikeus saada hakemus yhtiökokouksen käsiteltäväksi. Yhtiökokouksella ei kuitenkaan ehdotettavan 79 §:n mukaan olisi velvollisuutta päättää hakemuksesta tupakointikiellon peruuttamiseksi, vaikka kiellolle ei olisikaan enää perusteita.

Ehdotettu 79 § siirtäisi tupakointia huoneistojen ulkotiloista ja parvekkeilta huoneistojen asuintiloihin, koska kynnys kieltää tupakointi sisätiloissa on ulko- ja parveketupakointia

korkeampi. Lisäksi asuintiloihin kohdistuvan tupakointikiellon noudattamisen valvonta on ulko- ja parveketupakointia huomattavasti vaikeammin toteutettavissa. Tämä saattaa lisätä passiivisen tupakoinnin haittoja tupakoitsijoiden perheenjäsenten kohdalla. Näillä seikoilla voi olla merkitystä ehdotetun perusoikeuksia rajoittavan sääntelyn oikeasuhtaisuuden kannalta sääntelyn mahdollisia haittoja arvioitaessa.

3. Hallituksen esityksessä oleva perustuslaillinen arviointi ja yhtiöoikeudelliset ratkaisumekanismit

Hallituksen esityksessä on henkilökohtaisen vapauden osalta todettu, että asunto-osakeyhtiöllä ei olisi vapaata harkintaa kieltää tupakointia tilojen haltijoiden tiloissa. Sillä, voiko tupakointikiellosta päättää kunnan viranomainen vai asunto-osakeyhtiö itse, ei ole vaikutusta henkilökohtaiseen vapauteen puuttumisen osalta.

Arvioitaessa ehdotetun sääntelyn tarkoituksenmukaisuutta voidaan myös tarkastella tupakointikiellosta päättämiseen liittyvän sääntelyn selkeyttä, joka vaikuttaa perusoikeuksia rajoittavan sääntelyn oikeasuhtaisuuteen. Asunto-osakeyhtiön yhtiökokouksen päättäessä tupakointikiellon hakemisesta, on osakkeenomistajalla moiteoikeus päätöksestä. Kun yhtiökokouksen päätös aikanaan lainvoimaistuu, antaa kunnan viranomainen oman päätöksensä, josta siitäkin on ilmeisesti valitusmahdollisuus. Ehdotettu sääntely voi myös johtaa hyvin pitkäkestoisiin prosesseihin ennen kuin sinänsä aiheellinenkin kieltä saadaan voimaan. Ehdotettu tupakointikiellon menettelytapa pitää sisällään kaksi valitusmahdollisuutta, joka on päätöksentekomekanismina moniportainen ja osaltaan asettaa kyseenalaiseksi ehdotetun sääntelyn oikeasuhtaisuuden suhteessa perusoikeuksiin puuttumiseen.

Asunto-osakeyhtiön päätöksentekoa nykyisinkin rajaa yleiset periaatteet siitä, milloin järjestyssäännöillä voidaan rajoittaa erilaisia elämisen häiritseviä muotoja asunto-osakeyhtiössä. Yhtiöoikeudellisena ratkaisumallina, jolla voitaisiin mahdollistaa tupakoinnin kieltäminen nykyistä ja ehdotettua sääntelyä tehokkaammin, olisi määritellä 79 §:ssä sellaiset perustuslain säännösten kanssa sopusoinnussa olevat kriteerit, joiden perusteella asunto-osakeyhtiöyhteisöillä olisi oikeus kieltää itse yhtiökokouksen päätöksellä tupakointi myös tilojen haltijoiden tiloissa. Jos olosuhteet muuttuvat, tulisi yhteisöllä itsellään olla velvollisuus kumota tupakointikielto tilojen haltijan aloitteesta. Mahdolliset ongelmatilanteet ratkaistaisiin asunto-osakeyhtiöissä vastaavin mekanismein kuin ratkaistaan muuhunkin häiritsevään käyttäytymiseen liittyvät ilmiöt (järjestyssäännöt, varoitus, huoneiston hallintaanotto – omistajan oikeus moittia lainvastaisia päätöksiä). Se, onko yhteisöille säädettävä mahdollisuus saada tupakkalaissa säädettyjen kriteerien täyttymisestä yksittäistapauksessa kunnan viranomaisen lausunto, on tarkoituksenmukaisuuskysymys.

4. Yhteenvedo

Ehdotetun tupakkalain 78.2 § on sisällöltään yhtiöoikeudellisesti ongelmaton eikä siinä käsitykseni mukaan ole myöskään yhtiöoikeudellisia näkökohtia, jotka olisivat perustuslainmukaisuuden kannalta ongelmallisia. Säännös on informatiivisuuden vuoksi tarpeen, vaikka yhteisöillä olisi ilman mainittua säännöstäkin mahdollisuus päättää kyseisestä kiellosta.

Osakkeenomistajan hallitsemiin tiloihin määrättävän tupakointikiellon oikeasuhtaisuus nyt ehdotetussa 79 §:ssä määritellyin kriteerein voidaan kyseenalaistaa, kun huomioidaan yhtäältä huoneiston haltijan yksityiselämän-, henkilökohtaisen vapauden ja omaisuudensuoja sekä toisaalta näihin oikeuksiin puuttumisella toisille asukkaille syntyvän haitan pieneminen, ehdotetun sääntelyn monimutkaisuus sekä kiellon rikkomisen valvonnan vaikeus.

Ehdotetun tupakkalain 79 § tavoitteena voidaan nähdä olevan keinojen antaminen asunto-yhteisöille saada (kunnan viranomaisen) todennus siitä, että osakkeenomistajan hallitsemisissa tiloissa tupakointi voi aiheuttaa muille osakkeenomistajille sellaista haittaa, joka nykyisellään on käytännön este asunto-osakeyhtiöoikeudelliselle tupakoinnin rajoittamiselle. Tämä tavoite on toteutettu antamalla kunnan viranomaiselle kielto-oikeus asuntoyhteisön hakemuksesta. Tupakkalain 79 §:ssä tulisi määritellä selkeät kriteerit sille, milloin tupakointikielto voidaan määrätä. Nyt ehdotettua yksinkertaisempi ratkaisu ja sääntelyn oikeasuhtaisuuden kannalta perustellumpi ratkaisu olisi määritellä 79 §:ssä suhteellisuusperiaatteen mukaiset kriteerit, joilla yhteisöt itse voisivat tehdä päätöksen tupakointikielloista vastaavalla tavalla kuin ne päättävät muista häiriötä aiheuttavista elämisen muodoista. Samalla tulisi säätää velvollisuus kumota tupakointikielto tilojen haltijan aloitteesta, jos kiellon jatkamisen edellytyksiä ei enää olisi olemassa.

Ruskolla 29.3.2016

Veikko Vahtera, professori